

som har mindst halv Qvotient, og halv Qvotient er i dette Tilfælde kun een Stemme. Der kan altsaa af de 4 Vælgere blive stemt af de To, som ikke stemme med fuld Qvotient, paa 2 Medlemmer hver for sig, og et af disse 2 Medlemmer bliver da ved Lodtrækning Raadmand. Nu spørger jeg de ærede Medlemmer, om de ikke vilde indrømme mig, at det ikke er en heldig Maade at vælge Raadmænd paa, naar en enkelt Borgerrepræsentants Stemme er tilstrækkelig, og saa endda Lodtrækning skal gjøre Udslaget mellem de 2 enkelte Stemmer, der ere afgivne. Jeg spørger, om dette frembyder nogen særegen conservativ Garanti for Magistraten i Modsetning til Borgerrepræsentationen. Selv i større Byers Borgerrepræsentationer, paa 17 Medlemmer, er mindste halve Qvotient kun 2 Stemmer.

3. Forbigaaende skal jeg bemærke, at det er mig hyderligere paafaldende i Lovforslaget, at see citeret Valglovens § 85, da den ikke angaaer Minoritetsvalg, men kun Valgene paa Bornholm, hvor der er Majoritetsvalg. — Endelig skal jeg omtale, at der i § 11 findes den Syn-derlighed, at der udfordres $\frac{1}{3}$ af de tilstedeværende Medlemmer for at forlange Forholdstalsvalg, medens jo Meningen dog maa være den, at man vil give en Minoritet paa $\frac{1}{4}$, nemlig halv Qvotient, Ret til at gjøre sig gjældende. Det er altsaa underligt, at der skal et større Antal til at forlange denne Ret erhvervet for nogle Medlemmer af Forsamlingen, naar der kun udfordres et mindre Antal Medlemmer for at faae Valget sat igjennem. Naar der for at tage det samme Exempel, som jeg før nævnte, er 7 Borgerrepræsentanter i en By, skal der 3 til at forlange Forholdstalsvalgmetoden anvendt ved Valget, medens 2 ere tilstrækkelige til at give fuld Qvotient. Hvis Borgerrepræsentanternes Antal er det største, nemlig 19, der alle ere møbte, skal der 7 Medlemmer til at forlange Forholdstalsvalgmetoden anvendt, medens der kun vil behøves 5 Medlemmer til at sætte et Valg igjennem. Jeg vil endnu med Hensyn til Magistratens Stilling i Communen tillade mig at henvise til det Særegne, at selve Overslaget for Communens Budget skal affattes af Magistraten, og at derimod det sællede Byraad kun skal foretage de endelige Afstemninger

og Beslutninger. Dette er ogsaa efter min Formening en Tilbagegang fra den nuværende Tilstand, under hvilken som bekjendt en Comitee, bestaaende af Magistrats Medlemmer og Borgerrepræsentanter, har affattet selve Overslaget. At jeg udtrykkelig kalder det en Tilbagegang er væsentlig af den Grund, at en saadan Comitee til Affattelse af Overslaget i Virkeligheden spiller en lignende Rolle som Finantsudvalget i dette Thing med Hensyn til Finantslovsforslaget, i den Retning nemlig, at hvad Comiteen har overveiet, og hvad den har foreslaaet, har en større Vægt, end naar enkelte Medlemmer fremkomme med Forslag til Forandringer. Som Følge deraf vil Magistraten ved denne Bestemmelse i Virkeligheden faae en meget betydelig Overvægt over selve Byraadet.

Et af de andre Spørgsmaal, som i Forslaget efter den ærede Ministers Mening er blevet afgjort i Retning af et Compromis, er det om Besættelsen af visse Bestillinger ved Hærens Underclasser. Jeg skalde ikke have noget Væsentligt imod Principet i den Overeenskomst, som her er truffen, men jeg skalde dog ønske Bestemmelsen noget forandret, hvad der jo kan blive Spørgsmaal om ved de senere Forhandlinger. I ethvert Tilfælde vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at § 18 ikke forekommer mig at være heldig affattet, idet den synes mig kun at indeholde en Bestemmelse om, at den omtalte Ret skal gjælde i 10 Aar, medens der ikke er nogen Tilfikkning om, at den efter de 10 Aars Forløb skal forfalde. Det burde dog udtrykkelig tilføies. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Havnene skal jeg ikke udtale mig vidtløstigt, da jeg allerede ved tidligere Behandlinger har havt Leilighed til saa stærkt som Noget at udtale mit bestemte Ønske om, at den Afgjørelse, som isjor fandt Sted her, i det Væsentlige ogsaa optages i nærværende Forslag, og det glæder mig, at den høitærede Minister vil være tilbøielig til at gaae ind paa dette. Men som sagt, Hovedsagen er for mig den Ordning, der her er truffet som en Afvigelse fra det, der isjor af Folkethinget blev vedtaget med Hensyn til selve Communalbestyrelsens Forhandlingsmaade og Sammen- sætning, og derfor har jeg vælet saalænge der-